

Historische canon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

YPR 765

Vanaf de jaren 60 kende de infanterie 2 pantservoertuigen: het wielvoertuig de DAF YP 408 en het rupsvoertuig AMX. De AMX bleek geen ideaal voertuig. De terreinvaardigheid, de bewapening en de techniek lieten te wensen over. De AMX was ook niet snel genoeg om op te treden met de tanks van de cavalerie. Dit voertuig was dan ook eerder dan de DAF YP 408 aan vervanging toe.

Bij de zoektocht naar een opvolger van de AMX kwam uit 8 kandidaten een verbeterde versie van het rupsvoertuig M113 naar voren. De proefneming met het prototype begon in 1974. In de jaren daarna werd het ontwerp verder verbeterd. Het eindresultaat was de YPR 765, uitgevoerd in verschillende types.

De officiële levering van de eerste YPR 765 vond plaats in 1978, maar toen waren er bij de opleidingscentra al voertuigen in gebruik. Romp, onderstel en aandrijflijn kwamen uit de Verenigde Staten. In Nederland werd het voertuig vervolgens afgebouwd. Later, in de jaren tachtig, werd de YPR volledig in Nederland gemaakt. Toen was inmiddels besloten om ook de DAF YP 408 door YPR te vervangen. Uiteindelijk bezat de landmacht ruim 2100 YPR's.

De pantserinfanterie kreeg de YPR 765 PRI. Het voertuig bood plaats aan tien militairen en was voorzien van een geschutstoren met een 25 mm snelvuurkanon. De toren werd ontworpen en gebouwd door DAF. Ook de richtoptiek was van Nederlands fabricaat, net als tal van andere onderdelen in de YPR. Een deel van de YPR's werd uitgerust met de TOW, een lanceerinrichting voor een draadgeleide antitankraket (YPR PRAT). De infanterie gebruikte nog meer uitvoeringen van de YPR, zoals het commandovoertuig (YPR PRCO), het gewondentransportvoertuig (YPR PRGWT) en de mortiertrekker (YPR PRMR).

De YPR 765 bleek een betrouwbaar voertuig. Om de 'bak' up-to-date te houden, werd er wel heel wat gesleuteld aan de YPR-familie. Het project YPR2000 was daarvan een goed voorbeeld. En voor de inzet in Afghanistan werd een extra pantserpakket gemonteerd. Maar na dertig jaar trouwe dienst was de YPR echt rijp voor vervanging. Met de Fennek, de Boxer en de CV90 kreeg de YPR goede opvolgers. De YPR verdween, maar heeft bij velen goede herinneringen achtergelaten.

